

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 39. P-1416/2019.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari tužitelja Delta Blato d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB 02734240858, koje zastupa punomoćnik Petar Ćubela, odvjetnik u Zagrebu, Vlaška 72 C, protiv tuženika Nikole Hranilovića iz Zagreba, Trnsko 1, OIB 81548231629, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Klaić, odvjetnik u Kutini, Kolodvorska 24, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 2.289.053,10 kn, nakon provedene javne glavne rasprave, zaključene 30. travnja 2021. u prisutnosti stečajnog upravitelja i punomoćnika tužitelja te punomoćnika tuženika, 15. lipnja 2021.

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da je osnovano osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 1.985.478,10 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

II/ Odbacuje se kao nedopušten tužiteljev tužbeni zahtjev u dijelu u kojem predlaže utvrditi da je osnovano osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 303.575,00 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

III/ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 89.640,00 kn, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1./ Tužitelj je 11. srpnja 2019. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u iznosu od 2.289.053,10 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

2./ U tužbi i tijekom postupka navodi u bitnome da je u stečajnom postupku koji se nad tužiteljem vodi pod poslovnim brojem St-5877/16. od 26. srpnja 2017., tuženik prijavio tražbinu u iznosu od 2.739.053,10 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, od kojeg iznosa da očekuje da neće namiriti iznos od 2.289.053,10 kn. Stečajna upraviteljica tužitelja da je osporila tuženiku tražbinu u iznosu od 2.289.053,10 kn te je

stoga stečajni sud tuženika kao vjerovnika osporene tražbine uputio na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporene tražbine rješenjem poslovni broj St-5877/2016. od 28. svibnja 2018. Povodom žalbe ovdje tuženika na rješenje o upućivanju u parnicu Visoki trgovački sud Republike Hrvatske da je odlukom poslovni broj PŽ-4235/2018-2 od 12. srpnja 2018., preinačio odluku o upućivanju u parnicu na način da je stečajni upravitelj tužitelj upućen u pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u iznosu od 2.289.053,10 kn, s obrazloženjem da tuženik kao vjerovnik za osporenu tražbinu raspolaže ovršnom ispravom.

3./ Tuženik osporenu tražbinu da je prijavio u iznosu od 216.398,56 eur na ime glavnog duga i 109.330,51 eur na ime zakonskih zateznih kamata obračunatih do 26. srpnja 2017. prema tečaju HNB-a na dan otvaranja stečaja. Ove tražbine da je tuženik prijavio na temelju Sporazuma o reguliranju međusobnih prava i obveza od 28. studenog 2012, Ugovora o pristupanju dugu od 28. studenog 2012. i Sporazuma o osiguranju novčane tražbine od 28. studenog 2012. i četiri bjanko zadužnice na iznos od 2.700.000,00 kn izdane 28. studenog 2012. Predmetne tražbine da je tužitelj podmirio isplatama ukupnog iznosa od 320.000,00 eur izvršenima u razdoblju od 18. veljače 2013. do 10. srpnja 2013., a preostali dio duga po ovoj osnovi da je namiren u ovršnom postupku koji se pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu vodio pod poslovnim brojem Ovr-333/16. Neovisno o tome, da je tuženikovo pravo na namirenje predmetne tražbine prestalo jer isti ovu tražbinu nije prijavio u postupku predstečajne nagodbe koji je nad tužiteljem kao dužnikom pred ovim sudom vođen pod poslovnim brojem Stpn-393/14. te je 17. ožujka 2015. sklopljena nagodba koja da je pravomoćna 27. travnja 2015. Tvrdi da je tuženik razlučnim pravom imao osiguran tek dio prijavljene tražbine, a za dio koji da razlučnim pravom nije bio osiguran da je isti zbog propusta obveze prijave tražbine u predstečajnom postupku izgubio pravo na namirenje ove tražbine u stečajnom postupku. Istaknuo je prigovor zastare u odnosu na potraživanje po osnovi zateznih kamata.

4./ Nadalje, tuženik da je prijavio tražbinu po osnovi troškova ovršnog postupka koji da se pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu vodio pod poslovnim brojem Ovr-333/16. u iznosu od 25.700,00 kn. U ovom postupku da je provedeno namirenje tuženika prodajom predmetnih nekretnina, čime da je predmetna tražbina prestala.

5./ Konačno, tuženik je prijavio tražbinu po osnovi naknade parničnih troškova nastalih mu u parnici koja se pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu vodi pod poslovnim brojem P-5430/16. u iznosu od 303.575,00 kn. Obzirom je predmetni parnični postupak i dalje u tijeku, a odluka o troškovima da ovisi o odluci o glavnoj stvari koja dakle još nije donesena, to da nije osnovana tražbina prijavljena po ovoj osnovi.

6./ U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je tužba nepravovremena te osporava osnovanost istaknutog zahtjeva.

7./ Ukazuje da je na ispitnom i izvještajnom ročištu stečajna upraviteljica tužitelja predmetnu tuženikovu tražbinu osporila zbog parnice koja da se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-860/2017. Smatra da stoga tužitelj u ovoj parnici utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine može isticati samo u odnosu na navedeni razlog osporavanja. Kako u predmetnoj parnici tuženik nije stranka, već umješak na strani

tužitelja Delta nekretnine d.o.o. u stečaju, to da je osporavanje u cijelosti neosnovano. Ističe da u ovršnom postupku tuženikova tražbina koja je predmet spora nije u cijelosti namirena, već samo u dijelu i to na način da je tuženik kao ovrhovoditelj namiren po osnovi troškova postupka za iznos od 87.809,74 kn a po osnovi tražbine radi namirenja koje se ovrha vodi za iznos od 451.080,16 kn. Kako je do opisanog djelomičnog namirenja tuženikove tražbine koja je predmet spora došlo ne samo nakon otvaranja stečajnog postupka, već i nakon podnošenja tužbe to da navedeno nije od utjecanja na donošenje odluke o osnovanosti istaknutog zahtjeva, već da će o ovoj okolnosti stečajni sud voditi računa prilikom diobe u stečajnom postupku. Oспорava navode tužitelja da bi predmetnu tražbinu bio dužan prijaviti u postupku predstečajne nagodbe i ističe da kao razlučni vjerovnik koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenja u predstečajnom postupku tražbinu nije bio dužan prijaviti, već da je imao pravo i nakon pokretanja postupka predstečajne nagodbe voditi ovršni postupak radi prisilne naplate predmetne tražbine, što da je i učinio. U odnosu na potraživanje po osnovi parničnih troškova nastalih mu u parnici koja se vodi pod poslovnim brojem P-5430/2016. pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu tijekom postupka, očitujući se po pozivu suda, naznačio je osnov i visinu te vrijeme nastanka svakog pojedinog izdatka za koji potražuje naknadu. Naveo je da se radi o parnici koju da je ovdje tuženik kao tužitelj pokrenuo protiv ovdje tužitelja (prije otvaranja stečaja) i Delta nekretnine d.o.o. kao tuženika radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, da je predmetni postupak u prekidu koji da je nastupio povodom otvaranja stečaja nad ovdje tužiteljem te da se radi o troškovima po osnovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku za radnje poduzete do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečaja nad ovdje tužiteljem naknadu kojih da je tužitelj zahtijevao 24. srpnja 2017. predajom troškovnika na ročištu na kojem je glavna rasprava zaključena.

8./ U postupku je izvršen je uvid i pročitane su sljedeće isprave: rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4235/2018-2 od 12. srpnja 2018. (list 6-8 spisa), prijava tražbine u stečajnom postupku (list 22-23 spisa), sporazum o reguliranju međusobnih prava i obveza (list 24-28 spisa), ugovor o pristupanju dugu (list 28-29 spisa), sporazum o osiguranju novčane tražbine (list 30-32 spisa), ugovor o kupoprodaji nekretnine (list 32-33 spisa), aneks ugovora o kupoprodaji nekretnine (list 34-36 spisa), sporazum o naplati (list 36-37 spisa), obračun zateznih kamata od 15. prosinca 2015. (list 37-40 spisa), zadužnice (list 41-43 spisa), prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-333/16 (list 43-45 spisa), rješenja poslovni broj Z-45167/11. i Z-1490/11. o zabilježbi tužbe radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji (list 45-47 spisa), izvadci iz zemljišne knjige (list 47-49 spisa), rješenje poslovni broj St-5877/16 od 10. listopada 2019. (list 50-52 spisa), od 28. svibnja 2018. (list 92-98 spisa), od 10. listopada 2019. (list 99-104 spisa), bankovni izvadci (list 53-56 spisa), rješenje u postupku predstečajne nagodbe od 9. svibnja 2014. o utvrđenim tražbinama (list 57-62 spisa), zapisnik od 17. ožujka 2015. poslovni broj Stpn-393/2014. o sklapanju predstečajne nagodbe, odobrenje za sklapanje nagodbe i predstečajna nagodba s potvrdom pravomoćnosti (list 63-83 spisa), isprave iz spisa koji se pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu vodi pod poslovnim brojem P-5430/2006. i to troškovnik (list 211 spisa), tužba (list 212-216 spisa), zapisnici (list 217-241 spisa), podnesci (list 242-254 spisa), rješenje od 27. srpnja 2017. o prekidu postupka (list 255 spisa), rješenje od 30. ožujka 2018. o nastavku postupka (list 256 spisa), odluka višeg suda od 7. studenog 2018. (list 257-258 spisa).

9./ Temeljem tako provedenih dokaza, ocijenivši ih primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19., dalje ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

10./ Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem osnovanosti osporavanja tražbine tuženika prijavljene u stečajnom postupku u iznosu od 2.289.053,10 kn u drugom višem isplatnom redu, a osnovanost koje tražbine je osporio stečajni upravitelj tužitelja.

11./ Povodom prigovora tuženika nepravovremenosti predmetne tužbe sud je izvršio uvid u spis koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem St-5877/16. u stečajnom postupku nad tužiteljem.

12./ Utvrđeno je da je rješenjem stečajnog suda od 28. svibnja 2018., povodom osporavanja njegove tražbine od strane stečajnog upravitelja, stečajni vjerovnik ovdje tuženik upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 2.289.053,10 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda. Protiv predmetnog rješenja žalbu je podnio ovdje tuženik, osporavajući rješenje i u dijelu u kojem je upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporene tražbine. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4235/2018-2 od 12. srpnja 2018., prvostupanjsko je rješenje preinačeno na način da je u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine upućen stečajni upravitelj ovdje tužitelja u roku od osam dana od primitka odluke. Uvidom u mrežne stranice e-Oglasne ploče sudova utvrđeno je da citirana drugostupanjska odluka objavljena na mrežnim stranicama 5. srpnja 2019. (kao podnesak od 27. srpnja 2018. –uz navođenje citiranog rješenja). Sukladno odredbi čl. 12. st.1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15., 104/17., dalje SZ), dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave na mrežnim stranicama pa je utvrđeno da je predmetna tužba podnesena unutar prekluzivnog roka propisanog odredbom čl. 267. st.1. istoga zakona, dakle u roku od osam dana od tužiteljevog primitka drugostupanjske odluke.

13./ U odnosu na navode tuženika da je citirano rješenje višeg suda dostavljeno Nadi Reljić kao stečajnoj upraviteljici 5. rujna 2018. pa da bi tužba bila podnesena po proteku roka od osam dana od dana primitka drugostupanjske odluke valja reći da trenutak dostave rješenja na koji tuženik ukazuje nije od utjecaja na početak tijeka roka za podnošenje tužbe. Naime, nakon što je na izvještajnom ročištu stečajni sud, povodom prijedloga stečajnih vjerovnika da razriješi prijašnjeg stečajnog upravitelja Nadu Reljić, uz prijedlog da se za novog stečajnog upravitelja imenuje Rajka Jagmarević, rješenjem od 30. svibnja 2018. potvrdio imenovanje Rajke Jagmarević, a primopredaju dužnosti je izvršena 8. lipnja 2018., povodom žalbe ovdje tuženika u odnosu na rješenje kojim je potvrđena odluka skupštine vjerovnika za imenovanje drugog stečajnog upravitelja, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj PŽ-3953/2018. od 10. srpnja 2018. ukinuo prvostupanjsko rješenje jer navedena odluka nije donijeta na pravilan način, uz uputu da se održi nova skupština vjerovnika na kojoj će se donijeti nova odluka o imenovanju stečajnog upravitelja. Međutim, činjenica da je citiranim rješenjem drugostupanjskog suda ukinuto rješenje kojim je potvrđena odluka skupštine vjerovnika o imenovanju novog stečajnog upravitelja nije od utjecaja na ovlaštenje Rajke Jagmarević zastupati stečajnog dužnika, jer ona nije imenovana rješenjem suda već odlukom skupštine vjerovnika od

28. svibnja 2018. koja nije ukinuta. Stoga za početak tijeka roka za pokretanje parnice sukladno drugostupanjskoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4235/2018-2 od 12. srpnja 2018. nije mjerodavan trenutak dostave ovog rješenja Nadi Reljić (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci PŽ-3547/2019. od 18. travnja 2019.). Uvidom u predmetni stečajni spis utvrđeno je da citirano rješenje Rajki Jagmarević kao stečajnoj upraviteljici nije posebno dostavljeno. Dakle, za početak tijeka roka za pokretanje predmetne parnice mjerodavan trenutak dostave obavljene objavom ovog rješenja na e-Oglasnoj ploči sudova 5. srpnja 2019. te je prigovor nepravovremenosti tužbe neosnovan.

14./ Tuženik je, kako je razvidno iz prijave predmetne tražbine u stečajnom postupku, tražbinu prijavio u iznosu od 2.739,053,10 kn, i to:

- glavnica u iznosu od 216.398,56 eur i kamate u iznosu od 109.330,51 eur (obračunate na ovu glavnica do 26. srpnja 2017.),
- trošak parničnog postupka P-5430/2016. u iznosu od 303.575,00 kn,
- trošak ovršnog postupka Ovr-333/2016. u iznosu od 25.700,00 kn.

Naveo je da za tako prijavljenu tražbinu raspolaže ovršnom ispravom i to Sporazumom o osiguranju od 28. studenog 2012. i zadužnicama od 28. studenog 2012. (ukupno 5 zadužnica na ukupan iznos od 2.700.000,00 kn). Obavijestio je o razlučnom pravu na nekretnini tužitelja temeljem Sporazuma o osiguranju od 28. studenog 2012. i rješenja o ovrši Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-333/2016., uz navođenje da je iznos tražbine osiguran razlučnim pravom 450.000,00 kn i da se neće namiriti za iznos od 2.289.053,10 kn. Dakle, za navedeni iznos prijavu podnosi kao stečajni vjerovnik (osobni vjerovnik) te mu je u ovom dijelu tražbina osporena.

15./ U odnosu na tražbinu prijavljenu u iznosu 216.398,56 eur (glavnica) i 109.330,51 eur (kamate obračunate na ovu glavnica do 26. srpnja 2017.) činjenice na kojima tuženik osniva predmetu tražbinu među strankama nisu sporne. Sporna je osnovanost i visina prijave predmetne tražbine u stečajnom postupku, jer tužitelj tvrdi da je predmetna tražbina u međuvremenu u cijelosti namirena isplatama izvršenim tijekom 2013. i prodajom nekretnine u ovršnom postupku (Ovr-333/16.), odnosno da tuženik nema pravo na namirenje ove tražbine kao stečajni vjerovnik jer da se u predstečajnom postupku koji je ranije vođen nad tužiteljem kao predstečajnim vjerovnikom nije odrekao prava na odvojeno namirenje.

16./ Po shvaćanju ovog suda, osnovano tužitelj osporava prijavljenu tražbinu u ovom dijelu.

17./ Ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 10. prosinca 2007. (list 32-34 spisa) tuženik kao prodavatelj prodaje Delta Nekretninama d.o.o. kao kupcu nekretnine (kč.br. 1453/2 k.o. Blato Novo) i ½ dijela kč.br. 1453/3 k.o. Blato Novo) za cijenu od 377.000,00 eur s rokom isplate do 1. ožujka 2008. Aneksom od 27. listopada 2008. (list 34-36 spisa) izmijenjene su odredbe ugovora o predmetu kupoprodaje i cijeni, te se Delta Nekretnine d.o.o. obvezuju platiti prestali iznos kupovnine od 347.199,26 eur do 20. studenog 2008. (uz navođenje da je izvršena isplata iznosa kupovnine od 102.800,74 eur).

18./ Sporazumom o naplati dugovanja od 26. studenog 2008. (list 36-37 spisa) tuženik kao prodavatelj i Delta Nekretnine d.o.o. kao kupac utvrđuju da dug temeljem prethodno navedenog kupoprodajnog ugovora iznosi 347.199,26 eur (na ime

preostalog dijela kupovnine) uz rok plaćanja do 1. svibnja 2009. Utvrđuju da je tuženik izdao tabularnu ispravu za prijenos vlasništva predmetne nekretnine na kupca, a kao osiguranje naplate preostalog dijela duga prodavatelj je izdao tri bjanko zadužnice na ukupan iznos od 2.500.000,00 kn s dospijecem 1. svibnja 2009.

19./ Sporazumom o reguliranju međusobnih prava i obveza od 28. studenog 2012. (list 24-28 spisa) tuženik, Delta Nekretnine d.o.o. i prednik tužitelja utvrđuju da Delta Nekretnine d.o.o. tuženiku po osnovi isplate kupovnine (temeljem prethodno navedenih ugovora) duguju iznos od 269.671,00 eur. Izražavaju suglasnu volju da se predmetno dugovanje i svi sporovi među strankama riješe na miran način i bez obračunavanja zateznih kamata na iznos dugovanja i stoga sklapaju predmetni sporazum temeljem kojeg utvrđuju da, s obzirom na preostali iznos kupovnine (269.671,00 eur), pripadajuće kamate i protek vremena, kao i potraživanje tuženika iz radnog spora (Pr-5094/11.) prema Delta Nekretninama d.o.o. ugovaraju ukupni iznos potraživanja koje tuženik ima prema Delta Nekretninama d.o.o. u iznosu od 360.000,00 eur (uvećano za doprinose, poreze i prireze na plaću i iz plaće za razdoblje od 12. rujna 2011. do pravomoćnosti presude (Pr-5094/2011.)), s rokom plaćanja do 1. veljače 2013. Delta Nekretnine d.o.o. i prednik tužitelja ovo se potraživanje obvezuju podmiriti na način da će prednik tužitelja pristupiti dugu Delta Nekretnina d.o.o. te sklopiti s tuženikom Ugovor o pristupanju dugu. Prednik tužitelja da će radi osiguranja naplate predmetne tražbine izdati tuženiku zadužnice u visini duga i sklopiti sporazum o osiguranju predmetne novčane tražbine upisom založnog prava na nekretnini. Konačno, Delta Nekretnine d.o.o. i prednik tužitelja obvezali su se tuženiku da, ako dugovanje utvrđeno ovim Sporazumom ne podmire do 1. veljače 2013., na naplatu dospijeva cjelokupni iznos duga iz Sporazuma o naplati dugovanja od 26. studenog 2008. i da ovaj iznos de teče zatezna kamata od 1. svibnja 2009. do isplate.

20./ Sukladno obvezama preuzetim Sporazumom o reguliranju međusobnih prava i obveza od 28. studenog 2012., prednik tužitelja i tuženik sklopili su 28. studenog 2012. Ugovor o pristupanju dugu (list 28-30 spisa) u kojem je utvrđeno da tuženik prema Delta Nekretninama d.o.o. ima tražbinu u iznosu od 360.000,00 eur, utvrđenu Sporazumom o reguliranju međusobnih prava i obveza od 28. studenog 2012. koji da čini sastavni dio i Ugovora o pristupanju dugu, a koja tražbina dospijeva 1. veljače 2013. Prednik tužitelja izjavljuje da pristupa dugu Delta Nekretnina d.o.o. prema tuženiku te se obvezuje ispuniti dug u iznosu od 360.000,00 eur do 1. veljače 2013. Kao sredstvo osiguranja predmetne tražbine prednik tužitelja obvezao se predati četiri bjanko zadužnice za ukupan iznos od 2.700.000,00 kn, koje su zadužnice predane istog dana (list 41 do 43 spisa).

21./ 28. studenog 2012. tuženik kao vjerovnik, Delta Nekretnine d.o.o. kao dužnik i prednik tužitelja kao založni dužnik zaključili su Sporazum o osiguranju novčane tražbine upisom založnog prava na nekretnini (solemniziran kod javnog bilježnika pod brojem OV-12131/12.)(list 30-31) kojim je radi osiguranja naplate dospjelog duga dužnika prema tuženiku u iznosu od 360.000,00 eur, s rokom podmirenja tražbine do 1. veljače 2013., založni dužnik dozvolio uknjižbu založnog prava na svojoj nekretnini radi osiguranja, odnosno naplate predmetne tražbine iz vrijednosti nekretnine prodajom u ovršnom postupku. Nesporno je da je temeljem navedenog Sporazuma tuženik 28. studenog 2012. na nekretninama prednika tužitelja kao založnog dužnika uknjižio pravo zalogu.

22./ Dakle, utvrđeno je da se prednik tužitelja Ugovorom o pristupanju dugu obvezao tuženiku podmiriti dug Delta Nekretnina d.o.o. u iznosu od 360.000,00 eur do 1. veljače 2013. Kao osiguranje izvršenja ove svoje obveze izdao je tuženiku 28. studenog 2012. četiri bjanko zadužnice za ukupan iznos od 2.700.000,00 kn. Nadalje, kao založni dužnik, radi osiguranja tražbine koju tuženik ima prema Delta Nekretninama d.o.o. u iznosu od 360.000,00 eur, u zalog je dao svoje nekretnine na kojima je tuženik 28. studenog 2012. uknjižio pravo zalogu temeljem Sporazuma o osiguranju novčane tražbine upisom založnog prava na nekretnini (solemniziran kod javnog bilježnika pod brojem OV-12131/12.).

23./ Nije sporno da prednik tužitelja, kao niti Delta Nekretnine d.o.o., svoju obvezu prema tuženiku sukladno prethodno izloženim ugovorima i sporazumima, nisu ispunili isplatom iznosa od 360.000,00 eur do 1. veljače 2013. Nadalje, nije sporno da je prednik tužitelja po osnovi ispunjenja obveze sukladno prethodno izloženim ugovorima i sporazumima izvršio plaćanja kako slijedi: 18. veljača 2013. iznos od 909.474,72 kn, odnosno 120.000,00 eur, 14. lipnja 2013. iznosa od 748.141,90 kn odnosno 100.000,00 eur, 28. lipnja 2013. iznosa od 373.040,25 kn odnosno 50.000,00 eur i 10. srpnja 2013. iznosa od 374.565,30 kn odnosno 50.000,00 eur, dakle sveukupno iznosa od 320.000,00 eur.

24./ Nadalje, nije sporno da je tuženik kao ovrhovoditelj protiv prednika tužitelja kao ovršenika 2. prosinca 2016. pokrenuo ovrhu na nekretninama temeljem ovršnog javnobilježničkog akta Sporazuma o osiguranju novčane tražbine od 28. studenog 2012. (list 43-45 spisa), uz navođenje da ovršenik, kao i dužnik na dan 10. srpnja 2013. ovrhovoditelju duguje iznos od 216.398,56 eur. Iz prijedlogu za ovrhu priloženog obračuna zateznih kamata razvidno je da je tuženik iznos duga utvrdio na način da, obzirom prednik tužitelja i Delta Nekretnine d.o.o. do 1. veljače 2013. nisu podmirili dug u iznosu od 360.000,00 eur, na naplatu dospijeva cjelokupni iznos dugovanja iz Sporazuma o naplati dugovanja od 26. studenog 2008., na koji iznos da zatezne kamate teku počevši od 1. svibnja 2009. Radi prisilne naplate navedenog duga rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-333/16. određena je ovrha na nekretninama prednika tužitelja kao založnog dužnika. Prodaja nekretnina provedena je u stečajnom postupku nad tužiteljem te je (rješenje od 10. listopada 2019. list 50-52 spisa) tuženik namirio svoju predmetnim založnim pravom osiguranu tražbinu u iznosu od 538.889,90 kn, i to po osnovi troškova postupka u iznosu od 87.809,74 kn, a po osnovi glavnice u iznosu 451.080,16 kn.

25./ Nije sporno da je 19. ožujka 2014. nad prednikom tužitelja pokrenut predstečajni postupak koji je okončan sklapanjem nagodbe prednika tužitelja kao predstečajnog dužnika sa svojim vjerovnicima koja je odobrena rješenjem ovog suda poslovni broj Stpn-393/2014. od 17. ožujka 2015. pravomoćnim 27. travnja 2015. Nije sporno da tuženik u odnosu na tražbine koje su predmet ove parnice, a proizlaze iz prethodno izloženih ugovora i sporazuma, dakle koje su nastale i dospjele u odnosu na prednika tužitelja kao predstečajnog dužnika do otvaranja postupka predstečajne nagodbe, u postupku predstečajne nagodbe nije sudjelovao, nije prijavio predmetne tražbine, niti ih je dužnik iskazao i one sklopljenom nagodbom nisu obuhvaćene. Tuženik sam tvrdi da, obzirom je na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine od 28. studenog 2012. uknjižio pravo zalogu na nekretninama tužitelja radi osiguranja naplate tražbine u iznosu od 360.000,00 eur, čime da je stekao razlučno pravo, dakle pravo na odvojeno namirenje, kojeg prava da se u postupku predstečajne nagodbe

nije odrekao, tražbinu koju je imao prema tužitelju kao predstečajnom dužniku nije niti bio dužan prijavljivati u postupku predstečajne nagodbe i da navedeno nije niti učinio.

26./ Po shvaćanju ovog suda, razlučnim pravom koje je na nekretnini prednika tužitelja kao založnog dužnika tuženik stekao uknjižbom izvršenom 28. studenog 2012. na temelju Sporazuma o osiguranju zasnivanjem založnog prava, tuženik je razlučno pravo stekao za namirenje tražbine do iznosa od 360.000,00 eur iz vrijednosti založene nekretnine. Za iznos tražbine koji iz vrijednosti založene nekretnine neće namiriti, tuženik u stečajnom postupku ima položaj stečajnog vjerovnika. U u dijelu u kojem tražbinu neće namiriti iz vrijednosti založene nekretnine, namiruje se iz vrijednosti stečajne mase, razmjerno s tražbinama ostalih stečajnih vjerovnika.

27./ Međutim, u odnosu na ovu tražbinu, obzirom je nastala prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe nad prednikom tužitelja (19. ožujka 2014.), a tuženik u ovom postupku tražbinu nije prijavio i kao vjerovnik kojem je dužnik osobno odgovoran te se nije odrekao prava na odvojeno namirenje iz vrijednosti založene nekretnine tijekom trajanja postupka predstečajne nagodbe, ima pravo na namirenje isključivo iz vrijednosti ostvarene prodajom nekretnina na kojima ima razlučno pravo, ali ne i iz ostatka imovine tužitelja.

28./ Ovo stoga što, sukladno odredbi čl. 56. i čl. 59. mjerodavnog Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/12., 144/12. i 81/13., dalje ZFPPN) razlučni vjerovnici (vjerovnici koji imaju založno pravo na dužnikovoj stvari upisano u zemljišnoj knjizi) u predstečajnom postupku obavještavaju o razlučnom pravu i, ako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje, imaju pravo provoditi ovršni postupak radi prodaje stvari i nakon predstečaja (čl. 56. ZFPPN), ako im je dužnik i osobno odgovoran i odreknu se prava na odvojeno namirenje, tada je razlučni vjerovnik ujedno i vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe, dužan je prijaviti tražbinu, ili je dužnik mora navesti u izvješću (čl. 59. st.1. ZFPPN). Iz odredaba čl. 59. ZFPPN o davanju i mogućnosti opoziva izjave o odricanju od odvojenog namirenja proizlazi da razlučni vjerovnik u predstečajnom postupku procjenjuje što mu je povoljnije, odvojeno namirenje tražbine u cijelosti, ali samo iz vrijednost imovine na kojoj ima razlučno pravo, ili, ako mu ta imovina nije dostatna, odriče se prava na odvojeno, prijavljuje kao i ostali svoju tražbinu i sudjeluje u nagodbi kao i ostali vjerovnici na način da, ovisno o sadržaju nagodbe pristaje na smanjenje tražbine, prolongiranje roka otplate i sl., sve sukladno planu o financijskom i operativnom restrukturiranju. Takav položaj u predstečajnom postupku različit je od položaja razlučnih vjerovnika u stečajnom postupku, jer se potonji iz vrijednosti imovine na kojoj imaju razlučno namiruju prioritetno, a ostatak tražbine, ako su i osobni vjerovnici (stečajni vjerovnici) namiruju iz stečajne mase, razmjerno s ostalima; ako im stečajni dužnik nije i osobno odgovoran, odgovara im samo ograničeno, vrijednošću založene stvari. Položaj razlučnih vjerovnika u predstečaju posljedica je svrhe i cilja predstečajnog postupka, različitog od cilja i svrhe stečajnog postupka, da dužnik restrukturiranjem u predstečaju vjerovnicima omogući povoljnije namirenje nego u stečaju, prodajom cjelokupne imovine.

29./ Dakle, razlučni, a ujedno i osobni vjerovnici u predstečajnom se postupku odriču prava na odvojeno namirenje, pa se namiruju kao vjerovnici predstečajne nagodbe ili se ne odriču prava na odvojeno namirenje, tada se namiruju isključivo iz vrijednosti založene stvari. Oni tada mogu za vrijeme i nakon okončanja predstečajnog

postupka pokrenuti ovršni postupak radi namirenja iz vrijednosti založene stvari. Međutim, nakon okončanja predstečajnog postupka sklapanjem predstečajne nagodbe, ako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje, u kasnije pokrenutom stečajnom postupku ne može im se priznati povoljniji status no što ga imaju drugi vjerovnici, dakle da iz imovine na kojoj imaju razlučno pravo tražbinu namiruju prvenstveno i bez ograničenja, a iz ostatka imovine zajedno s ostalima, jer njihova tražbina nije u predstečaju nagodbom umanjena kao i ostale i na taj bi način izigrali svrhu predstečaja i bili u povoljnijem položaju u odnosu na ostale predstečajne vjerovnike, s posljedicom povrede načela jednakosti.

30./ Navedeno proizlazi iz odredbe čl. 81. ZFPPN o pravnim učincima predstečajne nagodbe. Na temelju nagodbe dužnik se oslobađa obveze da vjerovniku isplati iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u nagodbi (st.1.). Nakon sklapanja predstečajne nagodbe nije dopušteno pokretanje postupka protiv dužnika radi utvrđenja i ostvarenja tražbine koja je nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a u tom postupku nije prijavljena od strane vjerovnika niti je tu tražbinu dužnik uvrstio u popis obveza (st. 2.). Ovršne isprave koje se odnose na tražbine iz predstečajne nagodbe gube pravnu snagu u odnosu na dužnika (st. 4.), osim ovršnih isprava razlučnih vjerovnika koje ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetu na kojem postoji razlučno pravo (st. 5.). Vjerovnici koji su djelomično namireni u smislu predstečajne nagodbe prijavljuju u stečajnom postupku ukupnu tražbinu iz predstečajne nagodbe umanjenu za iznos za koji se smatra da po predstečajnoj nagodbi nisu namireni (čl. 82. st. 3. ZFPPN).

31./ Slijedom navedenog, po shvaćanju ovog suda, u stečajnom postupku pokrenutom nakon predstečajnog postupka okončanog sklapanjem predstečajne nagodbe, razlučni vjerovnici koji se u predstečaju koji je prethodio nisu odrekli prava na odvojeno i u stečaju ostaju samo razlučni vjerovnici, koji se namiruju isključivo iz vrijednosti predmeta zaloga, bez prava na namirenje tražbine iz ostalih dijelova stečajne mase.

32./ Stoga tuženik u predmetnom stečajnom postupku, obzirom tražbine prijavljene na temelju Sporazuma o osiguranju međusobnih prava i obveza od 28. studenog 2012. i Ugovora o pristupanju duga od 28. studenog 2012., a za koje tvrdi da mu je tužitelj i osobno odgovoran, jer ove tražbine, iako su nastale do pokretanje postupka predstečaja nad tužiteljem u predstečajnom postupku nije prijavio i nije se odrekao prava na odvojeno namirenje ovih tražbina iz vrijednosti nekretnine tužitelja na kojoj ima založno pravo, i u stečajnom postupku ima samo pravo i položaj razlučnog vjerovnika, dakle pravo na namirenje tražbine iz vrijednosti nekretnine na kojoj ima založno pravo, ali ne iz drugih dijelova stečajne mase tužitelja. Osnovano je stoga osporavanje tuženikove tražbine u ovom dijelu kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

33./ Neosnovano tuženik tvrdi da bi u parnici pokrenutoj radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tužitelj bio vezan osnovama i razlozima osporavanja, jer navedeno ne proizlazi niti iz jedne odredbe SZ-a. Također, nije od utjecaja na donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari okolnost na koju ukazuje tuženik, da tužitelj predmetnu tražbinu, njezin osnov i visinu, nije osporio u ovršnom postupku koji je pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu vođen pod poslovnim brojem Ovr-333/16. jer je tuženik u ovom postupku namiren kao razlučni vjerovnik.

34./ Kako je, sukladno izloženom shvaćanju, obzirom na položaj tuženika kao razločnog vjerovnika koji se u predstečajnom postupku nije odrekao prava na odvojeno namirnje, utvrđeno da je predmetnu tražbinu tužitelj osnovano osporio, to nisu od utjecaja oprečna shvaćanja stranaka o preostaloj visini duga na namirenje kojeg bi tuženik imao pravo iz stečajne mase kao stečajni vjerovnik pa je, kao nepotreban za utvrđenje odlučnih činjenica, sud odbio dokazni prijedlog financijskog vještačenja na okolnost visine predmetnog potraživanja. Također, nije od utjecaja na donošenje odluke istaknuti prigovor zastare tražbina po osnovi zateznih kamata pa ga sud nije posebno ocjenjivao.

35./ U odnosu na tražbinu prijavljenu u iznosu od 25.700,00 kn, po osnovi troškova ovršnog postupka koji se vodio pod poslovni brojem Ovr-333/2016. također je utvrđeno da je osporavanje tražbine osnovano.

36./ Iz prijave predmetne tražbine u stečajnom postupku razvidno je da se odnosi na trošak sastava prijedloga za ovrhu od 2. prosinca 2016. (u iznosu od 20.700,00 kn) i sudske pristojbe na prijedlog i rješenje o ovrsi u iznosu od 5.000,00 kn (list 44 spisa). Iz rješenja donesenog u stečajnom postupku od 10. listopada 2019. (list 99-104) razvidno je da je tijekom stečajnog postupka, nakon prodaje nekretnine na kojoj je tuženik imao založno pravo radi osiguranja naplate ovih ovršnih troškova, tuženikova tražbina po ovoj osnovi namirena iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine tužitelja. Neosnovano tuženik smatra da okolnost da je predmetna tražbina prestala tek nakon ispitivanja na ispitnom ročištu i da je stoga ne ispitnom ročištu neosnovano osporena bila od utjecaja na donošenje odluke u osnovanosti osporavanja ovoj parnici. Sukladno odredbama ZPP-a, u parnici sud odluku donosi na temelju činjenica koja su nastale i koje su stranke u parnici iznijele do zaključenja glavne rasprave. Kako je dakle predmetna tražbina nakon podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari prestala ispunjenjem, to je osnovano tužiteljevo osporavanje ove tražbine.

37./ U odnosu na tražbinu prijavljenu u po osnovi troškova parničnog postupka koji se pred Općinskim sudom u Zagrebu vodi pod poslovnim brojem P-5430/2016. u iznosu od 303.575,00 kn, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev istaknut u ovoj parnici radi dokazivanja osnovanosti osporavanja ove tražbine nedopušten te je, sukladno odredbi čl. 194. st. 3. ZPP-a, u ovom dijelu tužbu valjalo odbaciti.

38./ Prije svega valja reći da je iz tuženikovih navoda razvidno da se parnica vodi pod poslovnim brojem P-5480/15. Iz prijave predmetne tražbine nije razvidno na koje se troškove, po kojoj osnovi i u kojem iznosu potraživanje odnosi. Očitujući se na poziv suda, tuženik je tijekom parnice naveo da se predmetna tražbina odnosi na naknadu troškova nastalih mu po osnovi odvjetničkog zastupanja, sukladno troškovniku od 18. srpnja 2017. (list 211 spisa). Iz navedenog troškovnika razvidno je da se radi o troškovima za radnje poduzete u razdoblju od 22. rujna 2011. do 18. srpnja 2017. po osnovi kojih tuženik potražuje isplatu iznosa od 303.575,00 kn, dakle iznosa navedenog u prijavi tražbine u stečajnom postupku.

39./ Predmetu parnicu tuženik je kao tužitelj pokrenuo 22. rujna 2011., podnošenjem tužbe pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu protiv prednika tužitelja i Delta Nekretnine d.o.o. kao tuženika radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji. Na ročištu održanom 24. srpnja 2017. glavna je rasprava zaključena, tužitelj je

naknadu troškova nastalih mu u ovoj parnici zahtijevao temeljem troškovnika od 18. srpnja 2017., a ročište za objavu presude zakazano je za 7. rujna 2017. O tako istaknutom zahtjevu ovdje tuženika za naknadu troškova postupka u parnici koja se vodi pod poslovnim brojem P-5480/2015. nije odlučeno. Naime, rješenjem od 27. srpnja 2017. utvrđen je prekid postupka zbog nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad ovdje tužiteljem. Rješenjem od 30. ožujka 2018. sud je pozvao stečajnog upravitelja preuzeti postupak te je određeno da se postupak nastavlja, no rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-1646/2018. od 7. studenog 2018., ukinuto je rješenje od 30. ožujka 2018. i predmet vraćen na ponovni postupak. Među strankama nije sporno da predmetni postupak u međuvremenu nije nastavljen i da o predmetnom zahtjevu ovdje tuženika za naknadu parničnih troškova sud nije odlučio.

40./ Po shvaćanju ovog suda, iako se radi o obrnuti procesnim ulogama i unatoč činjenici da je, sukladno shvaćanju višeg suda u stečajnom postupku, u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja jer da tuženik za tražbinu raspolaže ovršnom ispravom, upućen stečajni upravitelj, radi se o istim zahtjevima, ovdje tuženika za naknadu parničnih troškova u iznosu od 303.575,00 kn u parnici koja se vodi pod brojem P-5480/2015., odnosno tužitelja za dokazivanje osnovanosti osporavanja ove tražbine u ovosudnoj parnici.

41./ Nedvojbeno je da je između stranaka parnica povodom zahtjeva za naknadu troškova postupka istaknutog u postupku koji se pred Općinskim sudom u Zagrebu vodi pod poslovnim brojem P-5480/2015. počela teći prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem (26. srpnja 2017.), prije no što je tuženik navedenu tražbinu prijavio u stečajnom postupku i prije no što je tužitelj pokrenuo ovosudnu parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine.

42./ Kako se, dok parnica teče, ne može u pogledu istog zahtjeva pokrenuti nova parnica između istih stranaka, to je tužiteljev zahtjev istaknut u ovoj parnici radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 303.575,00 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, po osnovi parničnih troškova u postupku koji se vodi pod poslovnim brojem P-5430/16. (P-5480/15.), temeljem troškovnika od 18. srpnja 2017. valjalo odbaciti kao nedopuštenu. Po shvaćanju ovog suda, tužitelj je predmetni tužbeni zahtjev bio dužan istaknuti u postupku koji se pred Općinskim sudom u Zagrebu vodi pod poslovnim brojem P-5480/15., obzirom je u vrijeme donošenja rješenja o upućivanju u parnicu parnica o ovom zahtjevu, osnovanost kojeg tužitelj osprava, već bila u tijeku.

43./ U odnosu na navode Amre Bajraktarević Merkaš istaknute u podnescima predanima tijekom ove parnice, sudjelovanje kojoj nije dopušteno u svojstvu umješaka, a za koje je navode i predložene dokaze tužitelj na ročištu održanom 30. travnja 2021. izjavio da ističe kao vlastite valja reći da, po ocjeni ovog suda, odgoda ročišta radi omogućavanja tuženiku da se izjasni o ovim navodima nije bila potrebna jer u bitnome se ne radi o novim i drugačijim činjenicama u odnosu na one koje je tužitelj ranije i sam istaknuo u ovoj parnici niti o činjenicama koja bi bile od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.

44./ Odluka o pravu stranaka na naknadu troškova postupka osniva se na odredbi čl. 154. st.2. u vezi s odredbom čl. 155. ZPP, obzirom na ostvareni uspjeh u

parnici, tužitelja u omjeru od 86%, a tuženika u omjeru od 14%, slijedom čega tužitelju pripada pravo na naknadu troškova potrebnih za svrhovito vođenje postupka u omjeru od 72% (razlika koja preostaje nakon što se od postotka uspjeha tuženika u parnici oduzme postotak uspjeha tužitelja u parnici).

45./ Obzirom na vrijednost predmeta spora, odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/2014., 118/2014. i 107/15. dalje Tarifa) i ispostavljeni troškovnik, tužitelju su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za: sastav tužbe (T.br. 7/1 Tarife), podneska od 6. listopada 2020. (T.br. 8/1 Tarife) i zastupanja na ročištima 29. listopada 2020. i 30. travnja 2021. (T.br. 9/1 Tarife), u iznosu od po 22.900,00 kn za svaku radnju, dakle ukupno 91.600,00 kn. Ovako priznate troškove po osnovi odvjetničkog zastupanja valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost u visini od 25% (temeljem T.br. 42 Tarife), što ukupno iznosi 114.500,00 kn.

46./ Nadalje, tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe za tužbu i presudu, sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18.), u iznosu od po 5.000,00 kn, dakle ukupno 10.000,00 kn

47./ Obzirom na ostvareni uspjeh u parnici, tužitelju je dosuđena naknada priznatih troškova (124.500,00 kn) u omjeru od 72 %, dakle u ukupnom iznosu od 89.640,00 kn.

48./ Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 15. lipnja 2021.

Sutkinja:
Tina Šimović

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
TINA ŠIMOVIĆ	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
15-06-2021	2.5.4.97=#130D4852337333838313838373732
16:00:29	L=ZAGREB
	S=ŠIMOVIĆ
	G=TINA
	CN=TINA ŠIMOVIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA

1. tužitelju, po punomoćniku
2. tuženiku, po punomoćniku

Broj zapisa: **eb2fc-0f59f**

Kontrolni broj: **0d50d-1c613-fa69c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TINA ŠIMOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.